U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Jany Brothánkové a soudců JUDr. Petra Průchy a JUDr. Tomáše Langáška v právní věci žalobce: **A. H.**, proti žalovanému: **Krajský soud v Brně,** se sídlem Rooseveltova 16, Brno, týkající se žaloby proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 21. 4. 2016, č. j. 30 A 54/2016 - 26, o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 20. 7. 2016, č. j. 29 A 110/2016 - 29,

takto:

I. Kasační stížnost žalobce **se odmítá.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

[1] Nejvyššímu správnímu soudu byla 13. 9. 2016 předložena Krajským soudem v Brně (dále jen „krajský soud“) kasační stížnost žalobce (dále též „stěžovatel“) proti usnesení krajského soudu ze dne 20. 7. 2016, č. j. 29 A 110/2016 - 29, jímž byla pro nepřípustnost odmítnuta jeho žaloba, kterou se domáhal zrušení usnesení krajského soudu ze dne 21. 4. 2016, č. j. 30 A 54/2016 - 26. Poté, co krajský soud vyloučil, že by svou žalobou hodlal podat kasační stížnost proti posledně citovanému usnesení, konstatoval, že stěžovatel správní žalobou napadá usnesení téhož soudu ve správním soudnictví, ač taková žaloba podle § 65 soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“) může směřovat pouze proti rozhodnutí správního orgánu. Takovým orgánem však soud při výkonu soudnictví není. Žalobu proto jako nepřípustnou odmítl podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. Nadto stěžovatel žaloby neustále řetězí a domáhá se něčeho, co soudní řád správní, ale i právní řád jako celek nepřipouští, resp. něčeho, co je jen „obstrukční hrou bez smysluplného významu“, jak výstižně poznamenal krajský soud v nyní napadeném usnesení. Ze stejného důvodu se krajský soud odmítl zabývat žalobcovou námitkou podjatosti proti soudcům krajského soudu, kteří se vzhledem ke znění rozvrhu práce ani na projednávání a rozhodování předmětné věci nijak nepodíleli.

[2] Nejvyšší správní soud se ztotožňuje se závěry Krajského soudu v Brně, přičemž opakovaně vyhodnotil okolnosti, za nichž stěžovatel podává u soudů návrhy na zahájení řízení, jako projev svévolného a účelového uplatňování práva (srov. k tomu obdobně rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 2 As 45/2012 - 11 ze dne 8. 3. 2012, všechna citovaná rozhodnutí jsou dostupná na www.nssoud.cz). Stěžovatel svá „práva“ uplatňuje zjevně šikanózním způsobem a výsměšnou formou a nesoudí se veden snahou o meritorní řešení sporu, nýbrž pro samotné vedení sporu (srov. k tomu obdobně rozsudek ze dne 7. 6. 2012, č. j. 2 As 82/2012 - 13). V evidenci zdejšího soudu je vedeno ke dni 12. 2. 2016 celkem

382 spisů, kde stěžovatel vystupuje v pozici stěžovatele, resp. navrhovatele. Z evidence zdejšího soudu je dále patrné, že množství stěžovatelem vedených sporů se v průběhu času zvyšuje. Pouhá skutečnost, že stěžovatel vede takové množství sporů, přirozeně sama o sobě neznamená, že by jeho žádostem nemělo být vyhověno. Rozhodující je sériovost a stereotypnost stěžovatelem vedených sporů, spojená s opakováním obdobných či zcela identických argumentů.

[3] Nejvyšší správní soud nevyzval stěžovatele k odstranění vad kasační stížnosti, protože při předběžném posouzení zjistil, že v posuzovaném případě je stěžovatel opět veden snahou vést „spor pro spor“. Vznesené námitky *prima facie* nemohou být důvodné – stěžovatel užívá institutu správní žaloby jako náhrady za kasační stížnost, tedy aby napadl u krajského soudu jiné rozhodnutí téhož krajského soudu, přičemž tyto své úkony dále řetězí – a kasační stížnost proti odmítavému usnesení krajského soudu je tak zcela zjevně bez naděje na úspěch. Závěr krajského soudu o nepřípustnosti správní žaloby, jíž se stěžovatel domáhal zrušení jiného soudního rozhodnutí krajského soudu, je neotřesitelný. Nejvyšší správní soud v souladu se zásadou hospodárnosti řízení nepřistoupil k provedení standardních procesních úkonů, tj. nevyzval stěžovatele k zaplacení soudního poplatku za řízení o kasační stížnosti a k předložení plné moci udělené jím advokátovi k zastupování v řízení o kasační stížnosti. Nejvyššímu správnímu soudu je totiž z úřední činnosti známo (srov. např. věci vedené pod sp. zn. 7 As 176/2012 či sp. zn. 2 As 245/2015), že shora uvedené výzvy vůči stěžovateli neplní svůj účel a nevedou k řádné procesní přípravě řízení. Tyto výzvy naopak rozehrávají písemný „ping pong“ mezi stěžovatelem a zdejším soudem, který prodlužuje řízení o kasační stížnosti o několik týdnů až měsíců. Stěžovatel zpravidla požádá o osvobození od soudních poplatků a o ustanovení advokáta pro řízení o kasační stížnosti. Nejvyšší správní soud však tyto žádosti zamítne, neboť shledá kasační stížnost zjevně bezúspěšnou. Výsledkem řízení pak obvykle bývá jeho zastavení pro nezaplacení soudního poplatku (viz např. usnesení ze dne 4. 11. 2015, č. j. 2 As 223/2015 – 43, či ze dne 8. 10. 2015, č. j. 3 As 185/2015 - 40, která byla stěžovateli doručena a jejich obsah je mu proto znám).

[4] Nejvyšší správní soud nepochyboval, že tento bezúčelný a zcela neefektivní postup by se opakoval i v posuzované věci. Jako v jiných obdobných věcech – srov. např. nedávná usnesení ze dne 30. 11. 2015, č. j. 6 As 262/2015 – 7, nebo usnesení ze dne 9. 3. 2016, č. j. 6 As 48/2016 – 20, proto i tuto kasační stížnost Nejvyšší správní soud *a limine* odmítá pro vady podle § 46 odst. 1 písm. a) za použití § 120 s. ř. s., s odkazem na odůvodnění, jehož se stěžovateli bezpočtukrát již dostalo, např. právě v posledně citovaných usneseních č. j. 6 As 262/2015 – 7 a č. j. 6 As 48/2016 - 20.

[5] Závěrem se poznamenává, že v usnesení č. j. 6 As 48/2016 - 20 vyjádřil šestý senát pochybnost, zda takto koncipovanou kasační stížnost (obdobně koncipovanou jako nynější kasační stížnost) vůbec lze obsahově za vážně míněnou kasační stížnosti považovat a zda by správně podání stěžovatele nemělo být zapsáno do rejstříku Na a vyřízeno neformálně přípisem, příp. vzhledem k jejich sériovosti a stereotypnosti založeno bez odpovědi. Vzhledem k tomu, že se stěžovatel nepoučil, konstatuje šestý senát, že se jeho pochybnost změnila v jistotu, že kasační stížnosti stěžovatele obdobného obsahu nelze za vážně míněné kasační stížnosti považovat, a avizuje stěžovateli, že napříště mohou být obdobné sériové a stereotypní kasační stížnosti stěžovatele šestým senátem vyřízeny neformálně přípisem, příp. založeny bez odpovědi.

[6] Podle § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e n í** opravný prostředek přípustný.

V Brně dne 20. září 2016

Mgr. Jana Brothánková
předsedkyně senátu